

ת"פ 2001/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד הוארין (עציר) תושבי איו"ש - - בעצמו, אימן ורידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
ת"פ 2001-17 מדינת ישראל נ' הוארין (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
על-ידי באת-כוחה עו"ד שירה רוג וגב' אירית אלפסי
1. מוחמד הוארין (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
2. אימן ורידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
על-ידי בא-כוחם עו"ד מוחמד אבו עביד

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשמים, הינני מרשיע כל אחד מהם בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, כ"ח באב התשע"ז, 20 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהו הנאשמים ביום 14.8.17 בצומת חטיבת הנגב בבאר-שבע בלי שהיה ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונם של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13

עמוד 1

מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשמים שהו בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

עמוד 2

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרה, ביחס לשני הנאשמים אין לומר כי זו כניסתם הראשונה לישראל שלא כדין, כאשר לנאשם 1 חמש הרשעות קודמות, עוד בהיותו קטין. על-פי הנלמד מגיליון הרשעות קודמות, במסגרת בית-המשפט לנוער זה הורשע גם בעבירה נלווית של הסתה לאלימות. אין המדובר בעבירה המהווה חלק מהתופעה השב"חית אלא בעבירה בעלת נופך ביטחוני. יחד עם זאת, בשים לב לכך שנגזרו עליו בגין עבירה זו, בהצטרף לעוד שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, 35 יום מאסר בפועל, נדמה כי עבירה זו נמצאת במדרג הנמוך בכגון דא. הנאשם מבצע את המיוחס לו כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, ונדמה כי הליכים פליליים קודמים בעניינו לא היה בהם כדי להרתיעו.

ביחס לנאשם 2, הרי שלחובתו הרשעה קודמת בגין עבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף, כניסה לישראל שלא כדין והתחזות כאדם אחר. משקלה של הרשעה זו ימותן בשים לב לחלוף הזמן של למעלה משבע שנים מאז ביצוע העבירות.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן ארבעה חודשים מת"פ 37708-11-15 כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל וחודשיים בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות ארבעה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ד. ₪ 1,500 קנס או 10 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

על הנאשם 2 הינני לגזור את העונשים הבאים:

- א. 17 יום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.8.17;
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. 500 ₪ קנס או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

ככל שניתן המזכירות תנפק עוד היום לבני-משפחתו של הנאשם את השובר לתשלום הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ח באב התשע"ז, 20 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט